การตีความข้อเขียนของผู้เผยพระวจนะ

Lesson 8 for November 21, 2026

"แล้วพระองค์ทรงอธิบายพระคัมภีร์ที่เล็งถึงพระองค์ทุกข้อให้เขาฟัง เริ่มต้นตั้งแต่โมเสสและบรรดาผู้เผยพระวจนะทั้งหมด"

(ลูกา 24:27)

ระหว่างทางไปหมู่บ้านเอมมาอุส พระเยซูทรงสอนพระคัมภีร์แก่สาวกสองคนของพระองค์ แม้เราจะไม่ทราบเนื้อหาทั้งหมดที่พระองค์ทรงสอน แต่เราก็ทราบถึงวิธีการที่พระองค์ทรงใช้ในการสอนพระคัมภีร์อันทรงพลัง ซึ่งทำให้จิตใจของเหล่าสาวกลุกโชนขึ้นมาได้

วิธีใดคือวิธีที่ดีที่สุดในการศึกษาพระคัมภีร์และแบ่งปันข่าวสารจากพระคัมภีร์?

ในบทเรียนนี้ เราจะมาทบทวนวิธีการศึกษาพระคัมภีร์ที่เป็นประโยชน์หลายประการ ซึ่งจะช่วยให้เราสามารถแบ่งปันข่าวสารจากพระคัมภีร์ได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

- การตีความพระคัมภีร์ด้วยพระคัมภีร์
- บริบททางประวัติศาสตร์
- บริบททางวัฒนธรรม
- บริบททางวรรณศิลป์
- การค้นหาความหมายของข้อพระคัมภีร์
- การศึกษาพระคัมภีร์ตามหัวข้อ

การตีความพระคัมภีร์ด้วยพระคัมภีร์

"เพราะเป็นเหมือนเสียงพึมพำที่ฟังไม่รู้เรื่อง เป็นเหมือนเสียงพร่ำบ่นที่ฟังไม่เข้าใจ มีแต่เสียงพร่ำบ่น เสียงพึมพำ"
(อิสยาห์. 28:10)

พระคัมภีร์เป็นสิ่งที่อธิบายตัวมันเองได้ดีที่สุด

การอธิบายเนื้อหาโดยตัวของพระคัมภีร์เอง

- การอธิบายโดยเนื้อหาภายในพระคัมภีร์เอง
- ตัวอย่างเช่น ดาเนียลอธิบายความหมายของนิมิตที่เขาเห็น โดยระบุว่าสัตว์เหล่านั้นหมายถึงอาณาจักรต่าง ๆ

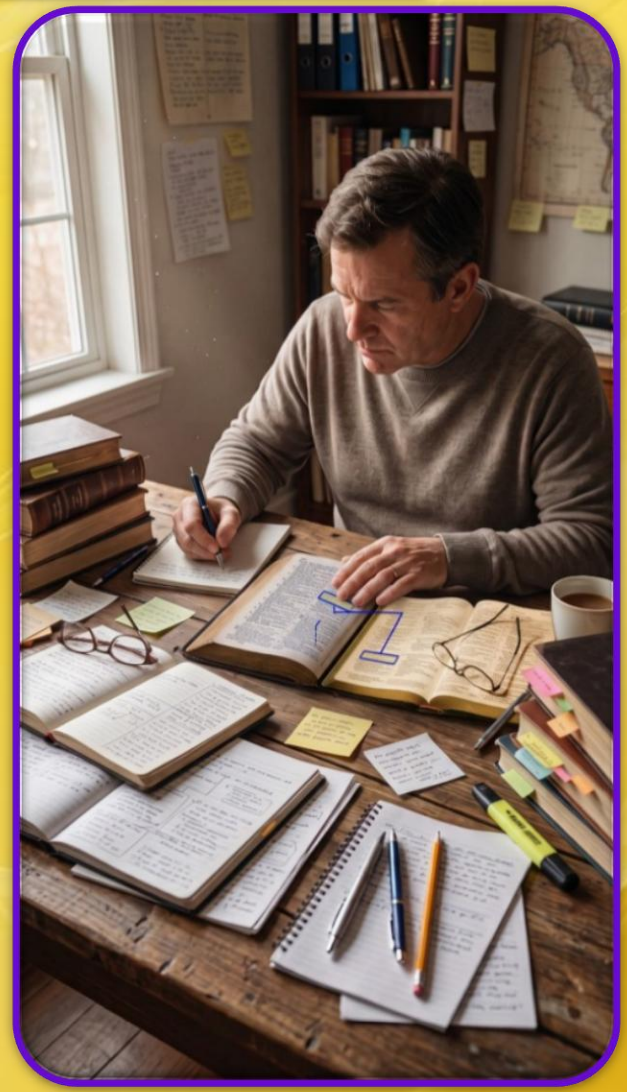
การอธิบายเนื้อหาโดยใช้คำของผู้เผยพระวจนะท่านอื่น

- เอสราได้อธิบายความหมายของช่วงเวลา **70** ปีตามคำเผยพระวจนะของเยเรมีย์(เยเรมีย์ **25:11-12; 2** พงศาวดาร **36:22-23)**

พันธสัญญาใหม่อธิบายสิ่งที่อยู่ในพันธสัญญาเดิม

- มัทธิวอธิบายว่าการประสูติของพระเยซูเป็นการทำให้คำเผยพระวจนะของอิสยาห์สำเร็จลง (อิสยาห์ **7:14;** มัทธิว **1:22-23)**

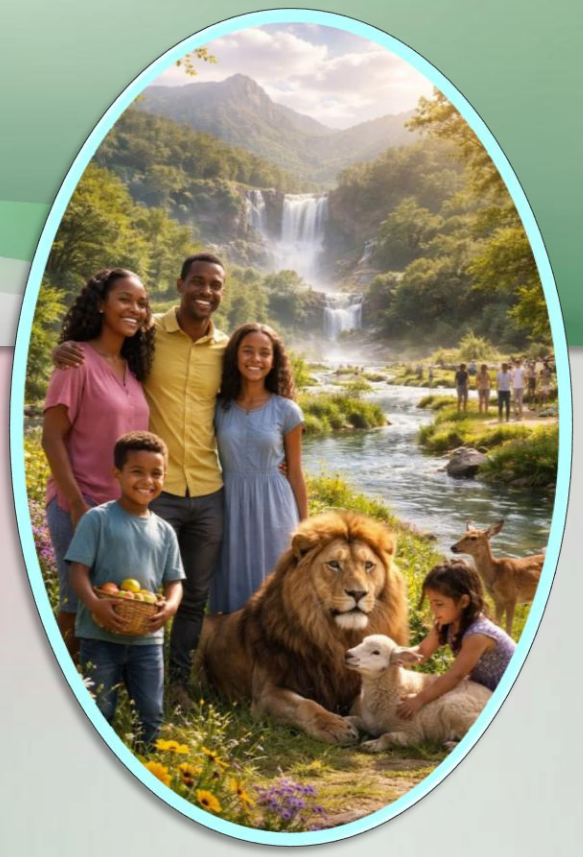

การตีความพระคัมภีร์ด้วยพระคัมภีร์

พระเยซูไม่เพียงแต่ตีความพระคัมภีร์เดิมเท่านั้น แต่ยังทรงเผยให้เห็นความหมายที่แท้จริงของพระคัมภีร์ดังกล่าว ซึ่งลึกซึ้งยิ่งกว่าความหมายตามตัวอักษร

พันธสัญญาเดิม	ท่านได้ยินมาว่า...	พันธสัญญาใหม่	เราบอกกับท่านว่า...
อพยพ 20:13	ห้ามฆ่าคน	มัทธิว 5:21-22	อย่าโกรธเคืองหรือดูหมิ่นผู้ใด
อพยพ 20:14	อย่าล่วงประเวณี	มัทธิว 5:27-28	อย่ามองสตรีด้วยใจที่เต็มไปด้วยความปรารถนาทางเพศ
เฉลยธรรมบัญญัติ 24:1	จงออกหนังสือหย่าให้แก่ภรรยา	มัทธิว 5:31-32	การหย่าร้างจะกระทำได้ก็ต่อเมื่อมีการล่วงประเวณีเท่านั้น
เลวีนิติ 19:12	อย่ากล่าวคำเท็จ	มัทธิว 5:33-34	ห้ามสาบานไม่ว่าในกรณีใด ๆ
เลวีนิติ 24:20	ตาแทนตา	มัทธิว 5:38-39	อย่าตอบแทนผู้ที่ประสงค์ร้าย
เลวีนิติ 19:18	จงรักเพื่อนบ้านของท่าน	มัทธิว 5:43-44	จงรักศัตรูของท่าน

บริบททางประวัติศาสตร์

"ในที่นั้นจะไม่มี ทารกซึ่งมีชีวิตเพียงสองสามวัน หรือคนแก่ที่มีอายุไม่ครบกำหนด เพราะคนตายเมื่ออายุร้อยปีจะถือว่าอ่อนวัย ส่วนคนอายุน้อยกว่าร้อยปีจะถือว่าถูกแช่งสาป" (อิสยาห์ 65:20)

เด็กจะเสียชีวิตหรือไม่ และจะมีคนบาปอยู่ในแผ่นดินโลกใหม่หรือไม่? (อิสยาห์ 65:17-20)

เมื่อตีความโดยอาศัยคำพยากรณ์เกี่ยวกับวาระสุดท้ายในพันธสัญญาใหม่ คำพยากรณ์ของอิสยาห์ไม่เพียงแต่น่าตกใจเท่านั้น แต่ยังดูเหมือนจะขัดแย้งกันเองอีกด้วย (วิวรณ์ 21:1-4)

เราต้องเข้าใจว่าบริบททางประวัติศาสตร์ในสมัยของอิสยาห์นั้นเป็นเรื่องหนึ่ง ส่วนบริบทในหนังสือวิวรณ์ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง อิสยาห์กล่าวถึงอนาคตของอิสราเอลในกรณีที่พวกเขาต้อนรับพระเมสสิยาห์ ทว่าในสมัยของยอห์น อิสราเอลกลับปฏิเสธพระเมสสิยาห์ บริบทจึงได้เปลี่ยนไปแล้ว

หากอิสราเอลต้อนรับพระเมสสิยาห์ ก็จะเกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญขึ้น นั่นคือ การไถ่และการเปลี่ยนแปลงสภาพของแผ่นดินโลกและมนุษยชาติจะค่อย ๆ เริ่มต้นขึ้น ผู้คนบริสุทธิ์จะมีอายุยืนยาวดุจต้นไม้ (อิสยาห์ 65:22) และสัตว์ต่าง ๆ ในดินแดนศักดิ์สิทธิ์ก็จะมีความดุร้ายน้อยลง (อิสยาห์ 65:25)

จากนั้น ในวาระสุดท้าย คนตายจะฟื้นคืนชีวิตขึ้นมา และความตายจะสูญสิ้นไป (อิสยาห์ 26:19; 25:8) เฉพาะส่วนท้ายนี้เท่านั้นในคำพยากรณ์ของอิสยาห์ที่จะเกิดขึ้นจริงตามตัวอักษร เพราะเหตุการณ์นี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของอิสราเอลแต่อย่างใด

บริบททางวัฒนธรรม

"พี่น้องทุกคนฝากคำทักทายมายังท่าน จงทักทายกันด้วยธรรมเนียมจูบอันบริสุทธิ์" (1โครินธ์ 16:20)

ในจักรวรรดิโรมัน เช่นเดียวกับในหลายพื้นที่ในปัจจุบัน การทักทายกันด้วยการจูบที่แก้มเป็นเรื่องปกติธรรมดา ในบริบททางวัฒนธรรมเช่นนั้น คำแนะนำของเปาโลถือว่าเหมาะสมดี (1 โครินธ์ 16:20)

อย่างไรก็ตาม ในวัฒนธรรมญี่ปุ่นเป็นต้น การสัมผัสร่างกายกันในที่สาธารณะเป็นสิ่งที่มักจะหลีกเลี่ยงกัน ซึ่งโดยทั่วไปแล้วมักจะทำให้ผู้คนส่วนใหญ่รู้สึกประหลาดใจ แปลกแยก หรืออึดอัดใจ

Anglo-Saxon greeting

Thai greeting

Tibetan greeting

New Zealand greeting

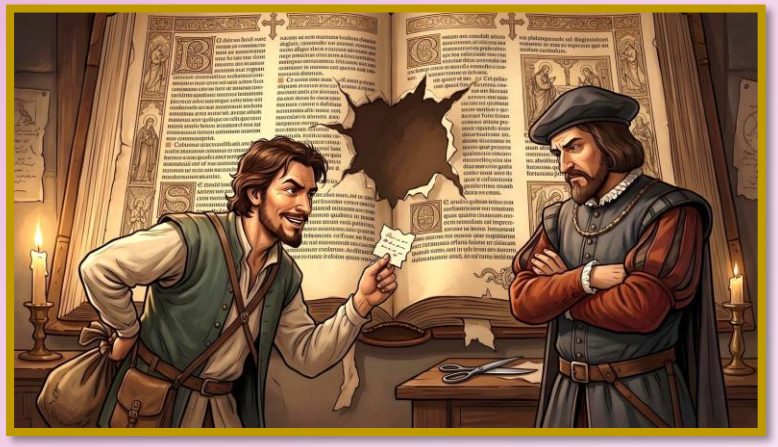
ด้วยเหตุนี้ ในบริบททางวัฒนธรรมดังกล่าว การปฏิบัติตามคำแนะนำของเปาโลโดยตรงอาจนำไปสู่การถูกปฏิเสธจากผู้คนรอบข้าง เราจึงจำเป็นต้องตีความคำแนะนำของท่านใหม่โดยปรับให้เข้ากับบริบทของพวกเขา

ไม่ว่าเราจะอยู่ในประเทศญี่ปุ่นหรือที่ใดก็ตามในโลก ขอให้เราทักทายกันด้วยวิธีที่เหมาะสมตามวัฒนธรรมนั้นๆ เพื่อเป็นการแสดงออกถึงความรักฉันพี่น้องระหว่างกัน

บริบททางวรรณศิลป์

«แล้วทูลพระองค์ว่า “ถ้าท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้า จงกระโดดลงไป เพราะพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า *‘พระเจ้าจะรับสั่งเรื่องท่านต่อบรรดาทูตสวรรค์ของพระองค์ และทูตสวรรค์จะเอามือประคองชูท่านไว้ ไม่ให้เท้าของท่านกระทบหิน’* ”» (มัทธิว 4:6)

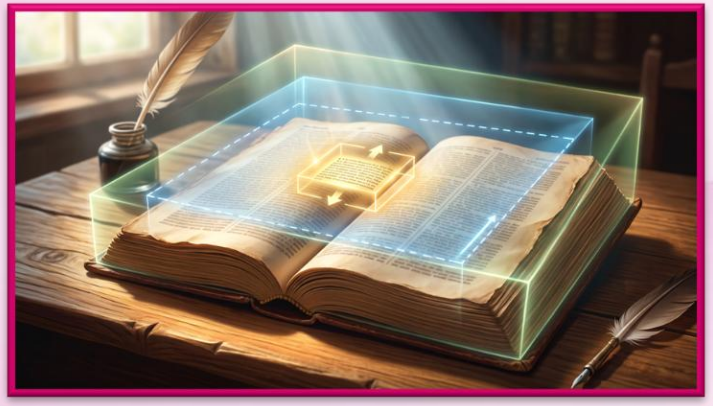

มีคำกล่าวที่นิยมกันว่า “ข้อความที่ปราศจากบริบท ย่อมกลายเป็นเพียงข้ออ้าง” กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การนำข้อความใดข้อความหนึ่งมาตีความโดยแยกออกจากบริบท อาจนำไปสู่การตีความตามความพอใจส่วนตัว ซึ่งมักจะห่างไกลจากคำสอนที่ถูกต้องตามหลักพระคัมภีร์

บริบทของข้อความในพระคัมภีร์คืออะไร?

บริบทเฉพาะหน้าประกอบด้วยข้อพระคัมภีร์ที่อยู่ก่อนและหลังข้อความนั้น ส่วนบริบทที่กว้างขึ้นคือบทที่ข้อความนั้นปรากฏอยู่ และเรายังสามารถขยายขอบเขตของบริบทให้กว้างออกไปอีกได้ด้วยการพิจารณาหนังสือทั้งเล่มที่ข้อความนั้นปรากฏอยู่

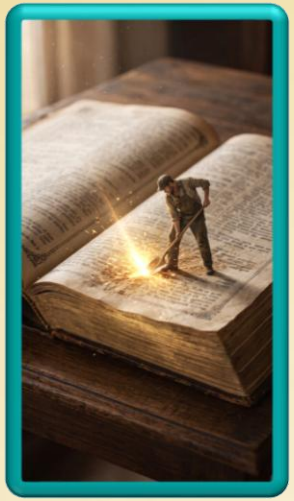
พระธรรมสดุดี 91:11-12 กล่าวถึงการที่พระเจ้าทรงปกป้องมนุษย์จากอันตรายภายนอก ซาตานได้นำข้อความนี้ออกมาจากบริบทและยกมาอ้างเพียงบางส่วน เพื่อล่อลวงให้พระเยซูจงใจนำพระองค์เองไปเผชิญกับอันตราย โดยใช้ข้อความดังกล่าวเป็นข้ออ้าง (มัทธิว 4:6)

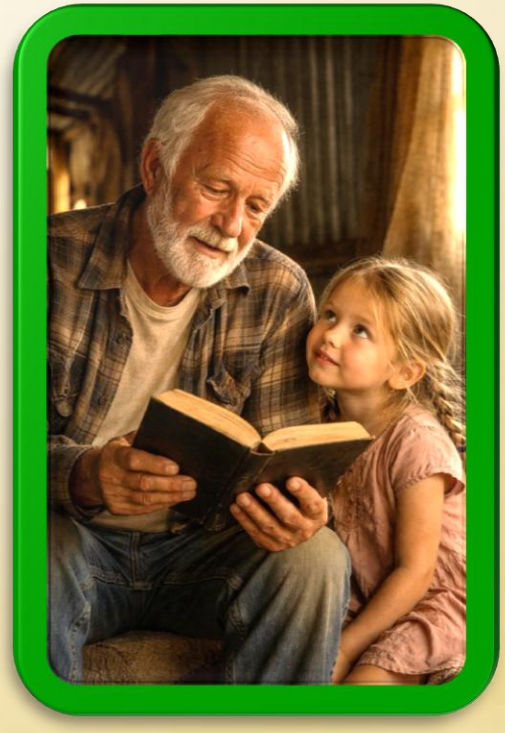
“เพื่อที่จะธำรงรักษาหลักคำสอนที่ไม่ถูกต้องหรือแนวปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับหลักคริสเตียน บางคนเลือกหยิบยกข้อความจากพระคัมภีร์ขึ้นมาโดยตัดขาดความจริงจากบริบทของเนื้อหานั้น บางครั้งอาจยกมาเพียงครึ่งหนึ่งของข้อพระคัมภีร์เพื่อสนับสนุนแนวคิดของตน ทั้งที่หากพิจารณาส่วนที่เหลือก็จะพบว่าความหมายนั้นกลับตรงกันข้ามโดยสิ้นเชิง พวกเขาใช้ความฉลาดแกมโกงดุจงูร้าย อาศัยถ้อยคำที่ถูกตัดตอนมาตีความเข้าข้างความปรารถนาทางเนื้อหนังของตนเอง ด้วยเหตุนี้ หลายคนจึงบิดเบือนพระวจนะของพระเจ้าอย่างจงใจ ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งมีจินตนาการบรรเจิด มักหยิบยกภาพเปรียบเทียบและสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในพระคัมภีร์มาตีความตามใจชอบ โดยไม่คำนึงถึงหลักการที่ว่าพระคัมภีร์ย่อมตีความด้วยตัวของพระคัมภีร์เอง แล้วพวกเขาก็นำเสนอแนวคิดเพ้อฝันเหล่านั้นว่าเป็นคำสอนที่มาจากพระคัมภีร์”

EGW (The Great Controversy, p. 521)

ค้นหาความจริงจากข้อพระคัมภีร์

"พระองค์ตรัสตอบว่า "ในธรรมบัญญัติเขียนว่าอย่างไร? ท่านอ่านแล้วเข้าใจอย่างไร?"" (ลูกา 10:26)

คริสเตียนทุกคนควรทำความเข้าใจพระคัมภีร์ด้วยตนเอง พระคัมภีร์มีความชัดเจนเพียงพอให้ทุกคนเข้าใจหนทางแห่งความรอด ในขณะเดียวกันก็มีความลึกซึ้งซับซ้อนที่ท้าทายความคิดของผู้ที่ปราดเปรื่องที่สุดได้อยู่เสมอ พระคัมภีร์เปรียบเสมือนขุมทรัพย์แห่งความรู้ที่นำไปสู่ความรอด ซึ่งไม่มีวันหมดสิ้นและไม่สามารถสำรวจจนครบถ้วนได้

อย่างไรก็ตาม การตีความข้อความในพระคัมภีร์ให้ถูกต้องนั้น จำเป็นต้องยึดหลักเกณฑ์บางประการดังนี้:

- เราต้องเข้าใจถ้อยคำในข้อความนั้น (หากเป็นไปได้ ควรศึกษาจากภาษาต้นฉบับหรือเปรียบเทียบจากคำแปลฉบับต่างๆ)
- ต้องคำนึงถึงบริบททั้งหมดของข้อความนั้น (ทั้งบริบททางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และวรรณศิลป์)
- ต้องเปรียบเทียบกับข้อความส่วนอื่นที่เกี่ยวข้อง (เช่น ในหนังสือพระวรสารต่างๆ) หรือข้อความที่กล่าวถึงหัวข้อเดียวกัน
- การตีความในขั้นสุดท้ายจะต้องสอดคล้องกับคำสอนในส่วนอื่นๆ ของพระคัมภีร์ทั้งเล่ม

การศึกษาพระคัมภีร์ตามหัวข้อ

"แล้วพระองค์ทรงอธิบายพระคัมภีร์ที่เล็งถึงพระองค์ทุกข้อให้เขาฟัง เริ่มต้นตั้งแต่โมเสสและบรรดาผู้เผยพระวจนะทั้งหมด" (ลูกา 24:27)

สำหรับคริสเตียน การศึกษาพระคัมภีร์ไม่ใช่สิ่งที่เลือกทำหรือไม่ทำก็ได้ เราจำเป็นต้องเติบโตในความเข้าใจเรื่องพระประสงค์ของพระเจ้าอยู่เสมอ โดยเปิดโอกาสให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำทางเราในการศึกษาพระวจนะของพระองค์ (ยอห์น **16:13)**

นอกจากนี้ เรายังต้อง "เตรียมพร้อมเสมอที่จะอธิบายแก่ทุกคนที่ถามท่านถึงเหตุผลแห่งความหวังที่ท่านมีอยู่" (**1** เปโตร **3:15)**

การศึกษาพระคัมภีร์โดยแบ่งตามหัวข้อจะช่วยเตรียมความพร้อมให้เราสามารถถ่ายทอดข่าวสารนั้นแก่ผู้อื่นได้ ไม่ว่าจะเป็นการสอนพระคัมภีร์หรือการเทศนาพระวจนะ

นอกจากนี้ การรักษาท่าทีที่ถ่อมใจยังเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้เราสามารถรับประโยชน์จากความรู้ในพระคัมภีร์ของผู้อื่น ซึ่งเราสามารถเรียนรู้จากพวกเขาได้

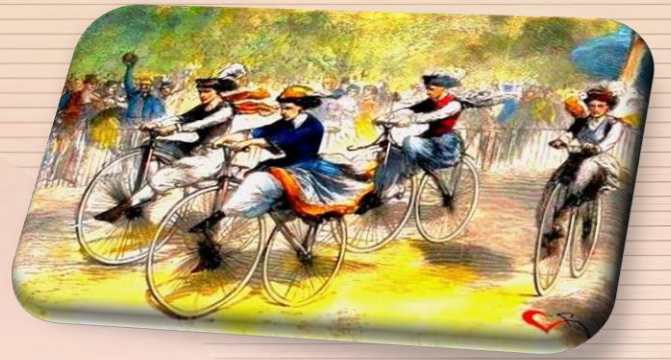
แม้เราจะไม่ทราบเนื้อหาทั้งหมด แต่เราก็ทราบว่าพระเยซูทรงสอนพระคัมภีร์แก่คนสองคนเกี่ยวกับพระราชกิจของพระองค์ในฐานะพระเมสสิยาห์ โดยอาศัยข้อพระคัมภีร์ต่าง ๆ (ลูกา **24:25-27)**

“พระคัมภีร์บางส่วนมีความชัดเจนมากจนไม่อาจเข้าใจผิดได้ แต่ก็มีบางส่วนที่ความหมายไม่ได้ปรากฏอยู่บนผิวหน้าให้เห็นได้ในทันที จำเป็นต้องนำพระคัมภีร์ส่วนหนึ่งมาเปรียบเทียบกับอีกส่วนหนึ่ง ต้องอาศัยการค้นคว้าอย่างถี่ถ้วนและการไตร่ตรองด้วยความอดทน ซึ่งการศึกษาเช่นนี้จะนำมาซึ่งผลตอบแทนอันล้ำค่า เปรียบเสมือนคนขุดแร่ที่ค้นพบสายแร่โลหะมีค่าซึ่งซ่อนอยู่ใต้พื้นดิน ผู้ที่เพียรพยายามค้นหาพระวจนะของพระเจ้าเสมือนแสวงหาสมบัติที่ซ่อนอยู่ ก็จะพบความจริงที่มีคุณค่ามหาศาล ซึ่งเป็นสิ่งที่ถูกซ่อนไว้ไม่ให้ผู้ที่แสวงหาอย่างไม่ใส่ใจได้มองเห็น”

EGW (Our High Calling, July 18)

ภาคผนวก: การตีความงานเขียนของ เอลเลน จี ไวท์

ในการศึกษาผลงานเขียนของเอลเลน จี. ไวท์ (**Ellen G. White**) เราจำเป็นต้องใช้แนวทางเดียวกับที่ใช้ในการศึกษาพระคัมภีร์

ข้อความอย่างเช่น “เงินที่ใช้จ่ายไปกับจักรยาน เสื้อผ้า และสิ่งอื่น ๆ ที่ไม่จำเป็นนั้น จะต้องมีการรายงานชี้แจง” (**TM** 398) จำเป็นต้องทำความเข้าใจภายใต้บริบททางประวัติศาสตร์ (ในยุคปี ค.ศ. 1890 ราคาของจักรยานคันหนึ่งเทียบเท่ากับเงินเดือนหลายเดือนรวมกัน)

EGW WRITINGS®
WHITEESTATE.ORG | ELLENWHITE.ORG

การหยิบยกข้อความบางส่วนออกมาโดยตัดขาดจากบริบทเดิม อาจทำให้ดูเหมือนว่าเอลเลนกล่าวในสิ่งที่เธอไม่ได้ตั้งใจจะสื่อ หรือดูเหมือนว่าเธอสนับสนุนหลักความเชื่อที่ขัดแย้งกับสิ่งที่เธอเชื่อและสั่งสอนจริง

ก่อนที่จะสรุปประเด็นใดประเด็นหนึ่ง เราต้องศึกษาเนื้อหาทั้งหมดที่เธอเคยสอนเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ไม่ใช่เพียงแค่อ้างอิงจากข้อความเพียงไม่กี่ประโยคเท่านั้น

นอกจากนี้ เราควรตั้งคำถามกับตัวเองเสมอว่า สิ่งที่ถูกนำมากล่าวอ้างนั้นเป็นสิ่งที่เธอเขียนขึ้นจริงหรือไม่ ควรตรวจสอบให้แน่ใจทุกครั้งว่าข้อความดังกล่าวมีอยู่จริงและถูกต้องแม่นยำ (โดยสามารถตรวจสอบได้ผ่านเว็บไซต์ทางการที่ **https://egwwritings.org/**)

